

1019

UCHWAŁA Nr 655 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 16 października 1956 r.

w sprawie oświetlenia ulicznego w miastach i osiedlach.

W celu ujednoczenia zasad gospodarowania obiektami oświetlenia ulicznego Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. Minister Energetyki przejmie od Ministra Gospodarki Komunalnej z dniem 1 stycznia 1957 r. w zarząd i użytkowanie obiekty i urządzenia oświetlenia ulicznego w tych miejscowościach, w których sieć rozdzielcza niskiego napięcia znajduje się w zarządzie i użytkowaniu resortu energetyki.

§ 2. 1. Resort energetyki będzie od dnia 1 stycznia 1957 r. inwestorem w zakresie budowy nowych, odbudowy zniszczonych i modernizacji przestarzałych urządzeń i obiektów oświetlenia ulicznego w miejscowościach określonych w § 1 oraz w tych miejscowościach, w których sieć elektryczna niskiego napięcia znajdzie się po zelektryfikowaniu w zarządzie resortu energetyki.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do budownictwa kompleksowego realizowanego przez dyrekcje budowy osiedli robotniczych (ZOR). Obiekty oświetlenia ulicznego wybudowane przez te dyrekcje (ZOR) oddawane są po ukończeniu w zarząd i użytkowanie właściwym terenowo jednostkom resortu energetyki.

§ 3. Przy przejściu przez resort energetyki urządzeń i obiektów oświetlenia ulicznego w myśl § 1 podlegają również przejściu odpowiednie wycinki planu inwestycyjnego.

§ 4. Przejęcie i przekazanie nastąpi na zasadach i w trybie określonych w uchwale nr 69 Prezydium Rządu z dnia 6 lutego 1954 r. w sprawie przekazywania zakładów lub ich części między państwowymi jednostkami gospodarczymi (Monitor Polski Nr A-21, poz. 351).

§ 5. 1. Resort energetyki uzgadnia z zainteresowanymi prezydiami rad narodowych plany w zakresie budowy, odbudowy i modernizacji urządzeń oświetlenia ulicznego.

2. Tryb postępowania przy uzgadnianiu zakresu, wielkości i terminów realizacji planów inwestycyjnych oświetlenia ulicznego ustalą w drodze zarządzenia Ministrowie Energetyki i Gospodarki Komunalnej.

§ 6. Prezydya właściwych rad narodowych miast i osiedli ponoszą koszty oświetlenia ulic i placów publicznych w wysokości zależnej od dostarczonej ilości jednostek energii elektrycznej według cen taryfowych.

§ 7. Przepisy uchwały nie mają zastosowania do m. st. Warszawy.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Gospodarki Komunalnej i Energetyki.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

1020

ZARZĄDZENIE Nr 301 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 listopada 1956 r.

w sprawie wysokości kosztów podróży członków komisji wyborczych.

Na podstawie art. 82 ust. 2 ustawy z dnia 24 października 1956 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 47, poz. 210) zarządza się, co następuje:

§ 1. Członkom Państwowej Komisji Wyborczej i okręgowych komisji wyborczych przysługuje zwrot kosztów podróży, odbywanych w związku z pracami tych komisji, na zasadach obowiązujących dla pracowników państwowych pobierających uposażenie grupy I — VIII.

§ 2. Członkom obwodowych komisji wyborczych przysługuje zwrot kosztów podróży odbywanych w związku z pracami tych komisji na zasadach obowiązujących dla pozostałych pracowników państwowych. Nie przysługuje zwrot kosztów podróży odbywanych dla wzięcia udziału w posiedze-

niach komisji tym członkom komisji, którzy mieszkają i pracują w miejscowości oddalonej od siedziby komisji mniej niż o 4 km.

§ 3. Członkom okręgowych i obwodowych komisji wyborczych, mających siedziby w miastach posiadających miejskie przedsiębiorstwa komunikacyjne, przysługuje zwrot kosztów przejazdu miejskimi środkami komunikacyjnymi.

§ 4. Wypłata należności członkom komisji wyborczych następuje na podstawie rachunku akceptowanego przez przewodniczącego właściwej komisji wyborczej.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

1021

ZARZĄDZENIE Nr 300 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 listopada 1956 r.

w sprawie wzoru „Zaświadczenia o prawie głosowania”.

Na podstawie art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 24 października 1956 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 47, poz. 210) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wzór „Zaświadczenia o prawie głosowania”, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Załącznik do zarządzenia nr 300
Prezesa Rady Ministrów z dnia 3
stycznia 1956 r. (poz. 1021).

Prezydium Miejskiej (Dzielnicowej, Osiedla,
Gromadzkiej) Rady Narodowej

„ . . . „ , dn. 19 . r.

w

Nr

ZAŚWIADCZENIE O PRAWIE GŁOSOWANIA

Obywatel(ka) syn (córka)
(nazwisko i imię) (imię ojca)
urodzony(a) dnia zamieszkały(a) w
(dzień, miesiąc, rok) (podać dokładny adres)
był(a) wciągnięty(a) do spisu wyborców w
(miejscowość)

i w związku ze zmianą miejsca pobytu otrzymuje niniejsze zaświadczenie na podstawie art. 31 ust. 2 ordynacji wyborczej do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

m. p.

Za Prezydium Rady Narodowej
Przewodniczący Prezydium

„

1022

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 15 października 1956 r.

w sprawie dyżurów lekarskich w sanatoriach uzdrowiskowych.

Na podstawie § 2 ust. 6 oraz § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie wyposażenia lekarzy i lekarzy dentystów (Dz. U. z 1954 r. Nr 48, poz. 229 i z 1955 r. Nr 25, poz. 152) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dyżury lekarskie w sanatoriach uzdrowiskowych mają na celu zapewnienie ciągłości opieki lekarskiej osobom przebywającym w tych sanatoriach oraz osobom korzystającym z ambulatoryjnego leczenia uzdrowiskowego na rachunek budżetu centralnego Ministerstwa Zdrowia.

§ 2. 1. Dyżur lekarski w dni robocze trwa od zakończenia do rozpoczęcia normalnej pracy lekarzy w sanatoriach i przychodniach uzdrowiskowych.

2. W dni ustawowo wolne od pracy wprowadza się dwa dyżury: jeden od godziny 8 do 20, a drugi od godziny 20 do rozpoczęcia normalnej pracy lub dyżuru w dniu następnym.

§ 3. Dyżury lekarskie w sanatoriach uzdrowiskowych dzielą się na:

- 1) dyżury zakładowe I i II typu oraz
- 2) dyżury na wezwanie I i II typu.

§ 4. 1. Podczas dyżuru zakładowego lekarz obowiązany jest przebywać w sanatorium lub przychodni, w dyżurce lekarskiej wyposażonej w telefon.

2. W czasie dyżuru na wezwanie lekarz przebywa poza zakładami wymienionymi w ust. 1, podając dokładny adres, pod którym może być zgłaszane wezwanie do udzielenia pomocy.

§ 5. Do obowiązków lekarza pełniącego dyżur zakładowy I typu lub dyżur na wezwanie I typu należy:

- 1) opiekowanie się chorymi przebywającymi we wszystkich sanatoriach prowadzonych przez dane przedsiębiorstwo uzdrowiskowe,
- 2) kierowanie do sanatoriów chorych przybywających do uzdrowiska,
- 3) w wypadkach nagłych — udzielanie pomocy lekarskiej osobom przebywającym w uzdrowisku na leczeniu zarówno sanatoryjnym, jak i ambulatoryjnym.

§ 6. Do obowiązków lekarza pełniącego dyżur na wezwanie II typu lub dyżur zakładowy II typu należy opiekowa-